

■ Henk Helmantel, Stilleven 'Vruchten uit Burkina Faso'.

FOTO: ART REVISITED

Groninger schilder bekommert zich om kansarme kinderen

HELMANTEL

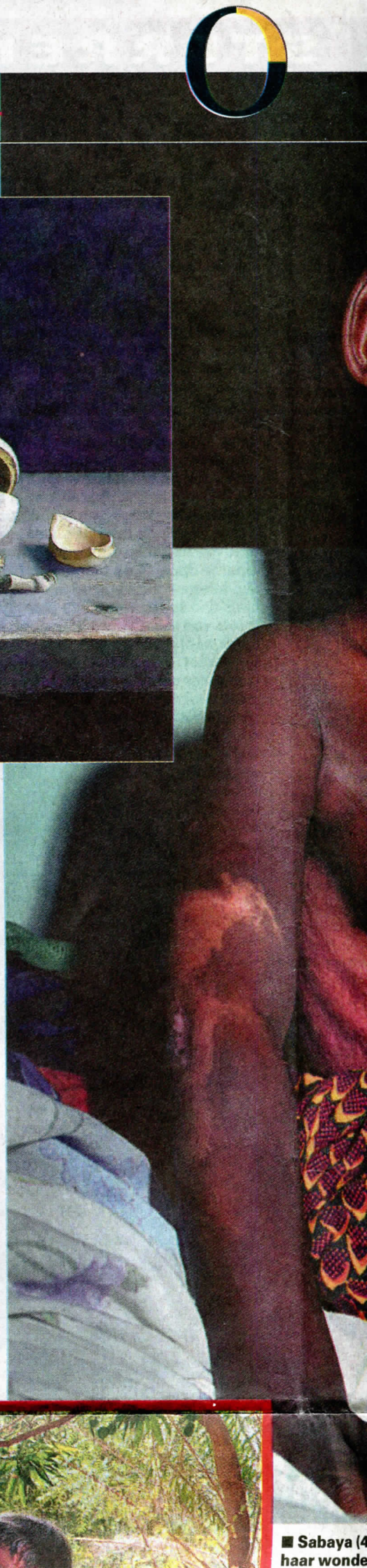
De Groninger stillevenschilder Henk Helmantel is niet zo'n reiziger. Een bezoek aan Burkina Faso, waar de kleine, spastische Honorin woont, zou nooit in hem opkomen. Toch is hij ontroerd getuige van haar eerste stapjes. Vol vertrouwen legt ze haar knuistjes in zijn grote handen en met zijn hulp staat ze fier rechtop. Ze vertedert. Ze

HELPT

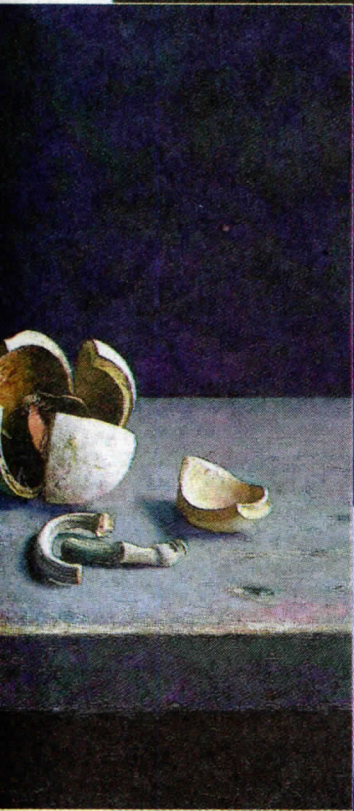
roept bewondering op. Ze bijt door. Want ze wil kunnen lopen. En Henk helpt haar, met dank aan het Liliane Fonds.

■ Sabaya (4) haar wonden

R O U W

ert
n

L
T

Ze bijt
n lo-
met

■ Sabaya (4) uit Tanzania viel tijdens het spelen in het vuur. Dankzij de hulp uit Nederland kunnen haar wonden helen. FOTO: WARD JANSSEN

het spelen in het kookvuur viel en toen deerlijk verbrandde. De geschiedenis van haar leventje vol operaties en haar moed om tussen de pijnlijke wondbehandelingen door toch steeds opnieuw te lachen, stond vorig jaar in onze krant. En omdat Sabaya's wonden, dankzij de giften van vrienden, inmiddels langzaam beginnen te helen, prijkt ook de foto van Sabaya in het museum in Den Bosch.

Henk Helmantel wilde eigenlijk helemaal niet naar Honorin, naar Burkina Faso. Hij was al via een vriend - 'Dominee Aalbers uit Geldrop, wil je die wel noemen?' - overtuigd geraakt van het belang van het werk van het Fonds.

Bewondering

„Maar ze belden mij op”, vertelt hij in de eeuwenoude pastorie 'De Weem' waarin hij woont, werkt en exposeert in zijn geliefde Groningse land, „en zeiden 'Henk, je gaat mee naar Afrika. Kom nou één keer zelf kijken, dan gaat het nóg meer leven!' Ik was nog nooit in donker Afrika geweest. Het is een totaal andere wereld. Ik had verwacht er grote tegenstellingen tussen rijk en arm aan te treffen. Dat klopte niet. Het hele land is

arm. De mensen moeten met heel weinig rondkomen, dragen tot de draad versleten kleding. De dagelijkse zorg draait om de maïs of de gierst voor die dag. Of ik geschrokken ben? Nee, dat niet. Het zijn sterke, heel sterke mensen. Ik heb er bewondering voor dat ze zich kunnen handhaven. Wij zouden al lang om hals zijn. Zij redden het toch vaak. Ik heb een diep gevoel van bewondering en respect voor de vrouwen daar. Ze hebben een trotse houding, dragen 20 liter water als niks, sjouwen stapels takkenbossen op het hoofd. Ze doen alles! Het zijn de vrouwen van het land die de gezinnen draaiende houden. De mannen zijn alleen in de weer in de jaarlijkse plantperiode. De vrouwen houden alles staande.”

Henk Helmantel schildert, zoals gezegd, stillevens en kerk- en kloosterinterieurs. De onderwerpen die hij schildert geven blijk van zijn voorkeur voor dingen die, zoals hij het zelf schetst, „al iets hebben meege-

maakt, waar de tijd overheen is gegaan”.

Voelt hij zich daarom misschien aangesproken door de kinderen voor wie de hulp van het Liliane Fonds wordt aangevraagd? Omdat ook die kinderen, hoe jong ze vaak ook nog zijn, 'al iets hebben meege maakt', meer dan de meeste kinderen van die leeftijd?

De schilder vervalt een ogenblik in gepeins. Zegt dan ronduit: „Nee, daar heb ik niet aan gedacht. Ik schilder kwetsbare dingen, die zijn vaak gebutst door de tijd. Dat maakt die dingen mooier, geeft ze glans en extra kleur. Kinderen zijn ook zo kwetsbaar. Maar wat mijn kwetsbare voorwerpen meemaken,ervaar ik als extra. Wat deze kinderen meemaken, de kinderen van het Liliane Fonds, dat voegt niet toe, dat wordt ze afgenomen. Dat gaat van hun gezondheid af. Het Liliane Fonds heeft hulp nodig opdat die kinderen zichzelf weer kunnen helpen, opdat zij verder kunnen, minder gebutst en daardoor minder kwetsbaar. En dan krijgen zij weer wat glans.”

Bieden

In Burkina Faso heeft Helmantel op een avond in zijn slaapkamertje een schets gemaakt van vruchten die hij die dag had opgeraapt. Die schets vormde de basis voor een schitterend schilderij 'Vruchten uit Burkina Faso', dat op de tentoonstelling in Den Bosch verkocht zal worden. De schilder stelt een minimumprijs (20.000 euro) vast aan de hand van de prijzen die zijn gretige kopers voor ander werk ook betalen en vanuit die basis kan men bieden. De hoogste bieder wordt eigenaar. En de gehele opbrengst van het werk gaat naar het Liliane Fonds.

Of nee, niet naar het Fonds, naar de kinderen van het Fonds. Naar kinderen als Sabaya en Honorin.

Honorin (6) de hand bij haar eerste zelf- FOTO: LILIANE FONDS

Compoloré zou leiden, als ze nu, door de giften van de vrienden van het Liliane Fonds, niet letterlijk op de been zou worden geholpen.

Ellende

Een leven vol pijn en ellende zoals ook het kleine, vier jaar oude Tanzaniaanse meisje Sabaya zou leiden, dat tijdens

SE MODE VOOR MADONNA

avond in het Great Western Forum in Los Angeles wordt de kick-off van wereldtournee gehouden. En zoals we van de popdiva kunnen verwachten veel (mode) spektakel. Voor elke act heeft ze een andere Europese ontwerper: Christian Lacroix, Karl Lagerfeld, Stella McCartney (die vier jaar maakte), Yves Saint Laurent, Alexander McQueen, Joe Boxer (die op de avond die Madonna's dansers onder de kilts dragen) en Dolce & Gabbana. De Nederlandse ontwerper Arianne Philips zal een duet in het zakje doen.

waarna Madonna in de geres- tylde creatie het podium op stapt.

De pop- en mode-icoon heeft een lange geschiedenis met ontwerpers. Voor eerdere tournees ging ze in zee met Jean Paul Gaultier. Zijn aandeel is dit keer bescheiden vanwege zijn drukke werkzaamheden (hij ontwerpt én voor zijn eigen label én voor die van Hermès). Wel heeft Gaultier shirts ontworpen voor de tien dansers. Ook de

schoenen zijn van Europese makelij. Naast Jimmy Choo en Miu Miu liet ze zes paar knielange Yves Saint Laurent-larzen maken, naar een voorbeeld van een oud paar van alweer een paar seizoenen geleden.

■ Madonna in de beroemde bus- tier van Gaultier tijdens haar vori- ge tournee. FOTO: RBP

